

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

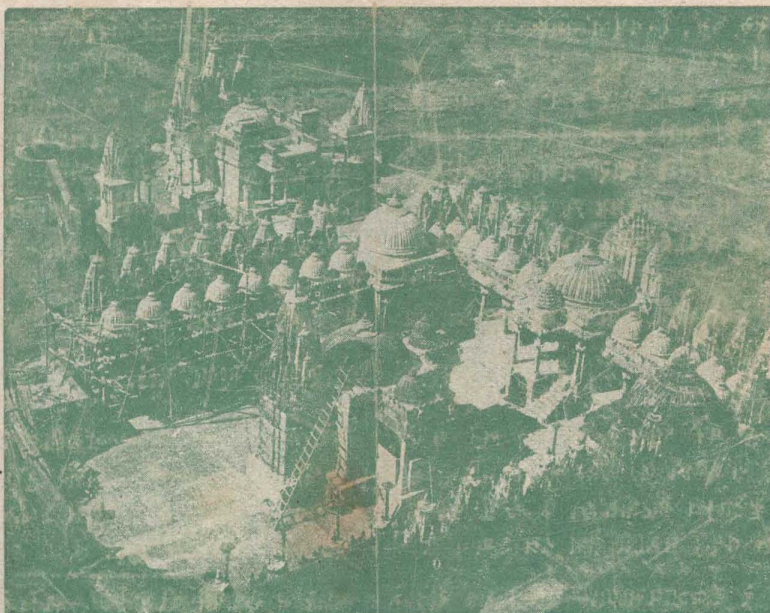
જાન્યુઆરી ૨૦૧૧

૪૬૧૬૫૨૫૨

SHRI ATMANAND

PRAKASH

શ્રી તાત્તલ ગિરિ.

પુસ્તક ૫૨

અંક ૧૦ મે

પ્રકાશક:-
શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા
ભાવનગર

વૈશાખ

સં ૨૦૧૧

અ-નુ-ક-મ-શિ-કા

૧ પંચ નમસ્કાર	...	...	...	...	...	...	...	૧૪૯
૨ શ્રી નવપદજીનાં પ્રાચીન ચૈત્યવંદનો-સાર્થ	...	(પં. શ્રી રામવિજયજી મણિવયં)	...	...	...	...	...	૧૫૦
૩ આગમ-પુરુષ : સમય, અવયવો અને પ્રતિકૃતિ	...	(પ્રો. હીરાલાલ રસિકદાસ કાપડીયા એમ.એ.)	...	...	...	...	...	૧૫૧
૪ શ્રી અંતરીક્ષ પાશ્વર્નથ મહિમા છંદ	...	...	...	...	...	...	...(મુનિ કંચનવિજય)	૧૫૬

શ્રી કથારત્નકોષ (ભાષાંતર દ્વિતીય ભાગ.)

કર્તા—શ્રી દેવભદ્રાચાર્ય મહારાજ.

જેમાં સમ્યક્ત્વના તેત્રીશ સામાન્ય ગુણો, પંચ અણુવતના સત્તર વિશેષ ગુણો મળી પચાસ ગુણોનું સુંદર-સરલ નિરૂપણ તથા વર્ણન, તેને લગતી પ્રાસંગિક, મૌલિક, અનુષ્ઠાન નહિં જાણેલી, સાંભળેલી, વાંચેલી, નવીન પચાસ કથાઓ, અન્ય અનેક અંતર કથાઓ અને સત્પુરુષોના માર્ગો, ઋતુ, ઉપવન, રાજ્ય લક્ષણો, સામુદ્રિક તેમ જ વ્યવહારિક, સામાજિક, રાજકીય અને નૈતિક વગેરે અનેક વિષયો દેવ, ગુરુ, ધર્મ, જિનપૂજા વગેરેના સ્વરૂપો અને વિધાનોનું વર્ણન વગેરે અનેક વિષયો આવેલા છે. પ્રથમ ભાગમાં સમ્યક્ત્વના વીશ ગુણોનું વર્ણન આપવામાં આવ્યું છે. આ બીજા ભાગમાં બાકીના તેર સમ્યક્ત્વના અને સત્તર પંચ અણુવતના મળી કુલ ત્રીશ ગુણોનું કથાઓ સહિત વર્ણન આપવામાં આવ્યું છે. સારા કાગળો ઉપર સુંદર ગુજરાતી અક્ષરોથી આ સજ્જાના માનવતા પેટ્રન સાહેબો, લાઇફ મેમ્બરોને ધારા પ્રમાણે ભેટ આપવા આ ગ્રંથ છપાય છે. સુમારે ચાલીસ ફેમ' ઉપરાંત કાઉન આઈ પેજ લગભગ ચારસો પૃષ્ઠમાં તૈયાર થશે. આસો વટી ૦)) સુધીમાં નવા થનારા પેટ્રન સાહેબો તથા લાઇફ મેમ્બરોને પણ ભેટ આપવામાં આવશે. કિંમત સુમારે રૂ. નવ થશે,

ફરી નહીં છપાવવામાં આવતા બે અમૂલ્ય ગ્રંથો મળી શકશે મારે મંગાવો.

૧ શ્રી કલ્પસૂત્ર (બારસા) મૂળ પાઠ.

દર વર્ષે પયુષણ પર્વમાં અને સંવત્સરી દિને પૂજ્ય મુનિ મહારાજઓ વાંચી ચતુર્વિધ સંધને સંભળાવે છે જેનો અપૂર્વ મહિમા છે, તે શાસ્ત્રી મોટા ટાઇપમાં પ્રતાકારે સુંદર અક્ષરોથી અને સુશોભિત પાટલીસહિત છે, જેથી પૂજ્ય મુનિમહારાજ કે જ્ઞાનભંડાર, લાઇબ્રેરી કે જૈન બંધુઓને જોઇએ તેમણે મંગાવી લેવા નમ્ર સૂચના છે. કિં. રૂ. ૩-૦-૦ પોસ્ટેજ જુદું.

૨ સજ્જાયામાળા—શાસ્ત્રી શુદ્ધ રીતે મોટા અક્ષરોથી છપાયેલ, શ્રી પૂર્વાચાર્ય—અનેક જૈન પંડિતો વિરચિત, વિવિધ વિષયક વૈરાગ્યાદિક રસોત્પાદક, આત્માને આનંદ આપનાર ૧૩ મા સૈકાથી અઢારમા સૈકા સુધીમાં થઇ ગયેલા પૂજ્ય આચાર્યદેવો અને પંડિત મુનિમહારાજઓ રચેલ સજ્જાયાનો સંગ્રહ આ ગ્રંથમાં આવેલો છે, કે જે વાંચતા મહાપુરુષોના ચારિત્રની ઘટના આપણી પૂર્વની જાણીતી, અને વાચકને વૈરાગ્યવૃત્તિ તરફ દોરે છે. પચાસ ફેમ' ૪૦૮ પાનાનો સુંદર કાગળો શાસ્ત્રી મોટા ટાઇપો, અને પાકા બાઈડીંગથી અસંકૃત કરેલ છે. કિંમત રૂ. ૪-૮-૦ પોસ્ટેજ જુદું. માત્ર પચીસ કોપી સિલિકેટ રહી છે.

લખો:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા-ભાવનગર.

શ્રી જાત્યાનંદ પ્રકાશ

વીર સં. ૨૪૮૧.

વિક્રમ સં. ૨૦૧૧.

વૈશાખ-મે

પુસ્તક પર મું.

અંક ૧૦ પ્રા.

પંચ નમસ્કાર.

સમ્યક્ત્વમાં સ્થિર વૃત્તિવાળો પુરુષ હોય છતાં તે, પાંચ નમસ્કાર તરફ વિશેષ ભક્તિ રાખતો હોય તો જ પોતાનું પરમ વાંછિત પામી શકે છે. અરિહંતો, સિદ્ધો, સૂરિઓ, આચાર્યો, ઉપાધ્યાયો અને સાધુઓ એ પાંચ પરમેષ્ઠિઓ છે અને એમને નમન કરવું તે નમસ્કાર કહેવાય અર્થાત્ ઉક્ત પાંચ પરમેષ્ઠિઓને નમન કરવું તે પંચ નમસ્કાર કહેવાય. એ પાંચ પરમેષ્ઠિઓને આદર-વિનય સહિત નમસ્કાર કરવામાં આવે તો એ નમસ્કાર, નમસ્કાર કરનારા જીવોને સમગ્ર કલ્યાણના કારણભૂત બને છે. જે જીવનાં ઘણાં ઘણાં પાપોનો ક્ષય થઈ ગયો હોય તે જ જીવ, એ પાંચ નમસ્કારમાંના એક એક અક્ષરને સવિનય મેળવી શકે છે અર્થાત્ ઘણું ઘણું પુણ્ય હોય તો જ નમસ્કારનો અક્ષર પણ મેળવી શકાય છે. જેમ સૂરજ અંધારાને હાંકી કાઢે છે, ચિંતામણિ રત્ન જેમ દાળદરને ફેડી નાંખે છે તેમ ચિંતવવા માત્રથી જ એ નમસ્કાર સમગ્ર જાતના જીવોને નસાડી મૂકે છે. જેમકે, જે પુરુષ આદરપૂર્વક અને વિનય સહિત પંચ પરમેષ્ઠિઓને નમસ્કાર કરે છે તેને ધગધગતો દાવાનળ દગ્ગાડી શકતો નથી, ઝનૂનમાં આવેલો સિંહ પણ તેને મારી શકતો નથી, સર્પ પણ તેની પાસે આવી શકતો નથી, અને છકેલો હાથી પણ તેને ચાંપી શકતો નથી. શત્રુ પણ તેને પીડી શકતો નથી, ભૂત, શાકિનીઓ કે ઠાકણો પણ તેને ડરાવી શકતી નથી, ચોર તેને લૂંટી શકતો નથી, અને પાણીનું ધસમસતું પૂર પણ તેને ડુબાવી શકતું નથી. અથવા આટલું જ બસ નથી, પરંતુ જેનું મન નવકાર તરફ જ છે એવો અર્થાત્ પંચ પરમેષ્ઠિઓને સવિનય નમસ્કાર કરનારો પ્રાણી આ લોક અને પરલોકમાં પોતાનું વાંછિત પામી શકે છે.

શ્રી નવપદ્મનાં પ્રાચીન ચૈત્યવંદનો

સાતમું જ્ઞાનપદ ચૈત્યવંદન-સાર્થ

(વિવેચનકાર:—પં. મ. શ્રી રામવિજયજી ગણિવયર્)

ક્ષિપ્રાદિક રસ રામ વહ્નિ,
મિત આદિમ નાણુ;
ભાવ મિલાપ સેં જિન જનિત,
સુય વીસ પ્રમાણુ. ૧
ભવ ગુણ પબ્જવ ઓહિ હાય,
મણુ લોચન નાણુ;
લોકલોક સ્વરૂપ નાણુ,
ઇક કેવલ ભાણુ. ૨
નાણાવરણી નાશથી એ,
ચેતન નાણુ પ્રકાશ;
સસમ પદ મેં હીરધર્મ,

નિત આદૃત અવકાશ. ૩

અર્થ:—ક્ષિપ્ર વિગેરે ભેદથી પ્રથમ મતિજ્ઞાન ૩૩૬ ભેદવાળું છે; શ્રુતજ્ઞાન કે જે જિનેશ્વર પ્રભુએ કહેલ છે તે ભાવના મિલનથી વીશ ભેદ સુવિખ્યાત છે; વળી અવધિજ્ઞાન ભવપ્રત્યયિક અને ગુણપ્રત્યયિક એમ બે ભેદ બતાવેલ છે; ચોથું મન:પર્વ જ્ઞાન પણ બે ભેદ પ્રકટ છે; કેવલજ્ઞાન ફક્ત એક ભેદથી જ છે; જ્ઞાનાવરણીય કર્મના નાશથી જીવને જ્ઞાન-ગુણનો પ્રકાશ થાય છે; સાતમા જ્ઞાન પદમાં અમારું સ્થાન થાય એમ કવિ હીરધર્મ નામના મુનિપુંગવ હંમેશાં ઇચ્છા કરે છે.

વિશિષ્ટ અર્થ:—તત્વાર્થાધિગમસૂત્રના પ્રથમ અધ્યાયના સોળમા સૂત્રમાં ક્ષિપ્ર, અક્ષિપ્ર વિગેરે ૩૩૬ ભેદ મતિજ્ઞાનના થાય છે; તેમાં બ્યંજનાવગ્રહના ચાર, અર્થાવગ્રહના છ. છઠા, અપાય અને ધારણના દરેકના છ એમ અઠ્ઠાવીશ ભેદ મતિજ્ઞાન છે; એકેકના બહુ, અબહુ, બહુવિધ, અબહુવિધ, ક્ષિપ્ર, અક્ષિપ્ર, અનિશ્રિત, નિશ્રિત, ઉક્ત, અનુક્ત, ધ્રુવ અને અધ્રુવ વિગેરે બાદ ચાર ભેદ ગણતાં ૨૮×૧૨=૩૩૬ ભેદ થાય. પ્રથમ કર્મત્રયની શરૂઆતની ગાથાઓમાં પણ આ હકીકત પ્રસિદ્ધ છે; વહ્નિ એટલે ત્રણ, રામ

એટલે ત્રણ, રસ એટલે છતી સંખ્યા લેવી; તેથી મતિજ્ઞાનના ૩૩૬ ભેદો જાણવા. તેમાં ચાર પ્રકારની યુદ્ધિ મળે તો નંદિસૂત્રના આધારે મતિજ્ઞાનના ૩૪૦ ભેદ થાય. વળી શ્રુતજ્ઞાનના વીશ ભેદ છે. તે 'પબ્જવ અખખર પદ સંધાય' એ નામની આરંભથી શરૂ થતી ગાથામાં પ્રથમ કર્મત્રયના શ્રુતજ્ઞાનના વિચાર પ્રસ્તાવમાં છે તે રીતે ગણતાં શ્રુતજ્ઞાનના વીશ ભેદો છે; અવધિજ્ઞાનના બે ભેદો છે; ગુણથી મનુષ્ય તિર્થંચને અને ભવથી ઇષ્ટ નારકી-ઓને હોય છે; તે પણ તત્વાર્થસૂત્રના અધ્યાયમાં તેમજ પ્રથમ કર્મત્રયની શરૂઆતમાં દેખાડેલ છે. વળી 'મણુ લોચન નાણુ' એવા શબ્દોથી લોચન એટલે બે ચક્ષુઓ છે, તે સંજ્ઞા ગણતાં મન:પર્વ-જ્ઞાન, ઋણુમતિ અને વિપુલમતિ બે પ્રકારે છે; કેવલ-જ્ઞાનનો એક જ પ્રકાર છે; કર્મત્રયમાં તથા જ્ઞાન-પંચમીના દેવવંદનમાં સ્તવન-દુહાડીથી એકાવન ભેદે જ્ઞાન વણુવેણું છે; નંદિસૂત્રની સાક્ષી પ્રબલ છે; મતિજ્ઞાનના ભેદો ૨૮, શ્રુતજ્ઞાનના ૧૪, અવધિજ્ઞાનના ૬, મન:પર્વજ્ઞાનના ૨ અને કેવલજ્ઞાનનો ૧ ભેદ કુલ જ્ઞાનના ૫૧ ભેદો કહેલ છે. આ જ્ઞાનની આરાધના ભવ્ય જીવને કલ્યાણકારી છે; આપણા આત્માને અનાદિકાળથી જ્ઞાનાવરણીયકર્મ અને બીજા સાત કર્મ લાગેલા છે. જ્ઞાનાવરણીયકર્મ આત્માના જ્ઞાન ગુણને ઢાંકે છે; જેટલે જેટલે અંશે જ્ઞાનાવરણીય કર્મ હઠાવાય તેટલે તેટલે અંશે ક્ષયોપશ્ચમ વધતાં વધતાં અપ્રતિપાતિ જ્ઞાન પણ ભવાંતરે જીવ પામી શકે છે; જ્ઞાન, જ્ઞાનની ભક્તિ, આશાતનાનો ત્યાગ, જ્ઞાન પંચમીની આરાધના, ૐ હ્રીં નમો નાળસ્સ પદની વીશ નવકારવાળીના જાપથી થઇ શકે છે; જ્ઞાન વિનાનું જીવન પશુ સમાન છે-એવી રીતે કવિ-સ્તવ હીરધર્મ નામના મુનિપુંગવ સસમ પદમાં જ્ઞાનની આરાધના હંમેશાં આહે છે.

આગમ-પુરુષ : સમય, અવયવો અને પ્રતિકૃતિ

(લે. પ્રો. હીરાલાલ ર. કાપડિયા એમ. એ.)

પદ-વિચાર-‘ આગમ-પુરુષ ’ માં ‘ આગમ ’ અને ‘ પુરુષ ’ એ બે શબ્દો છે. એના ઉપરથી ‘ આગમ-પુરુષ ’ એવો ‘ કર્મધારય ’ સમાસ બનાવાયો છે. આગમ-પુરુષ એટલે આગમરૂપ પુરુષ. આગમોને પુરુષ માનવાની કલ્પનામાંથી ‘ આગમ-પુરુષ ’ જેવો પ્રયોગ ઉદ્ભવ્યો છે.

નંદીની યુષ્ણિનો રચના-સમય-નંદી નામના એક જૈન આગમ ઉપર જનદાસગણિ મહત્તરે યુષ્ણિ રચી છે. એ શક સંવત્ ૫૬૮ અર્થાત્ વિ. સં. ૭૩૩ માં રચાય છે એમ એની વિવિધ હાથપોથીઓ જોતાં જણાય છે અને એથી ધણાખરા વિદ્વાનો આ યુષ્ણિના રચનાસમય તરીકે શકસંવત્ ૫૬૮ નો નિર્દેશ કરે છે.

આગમોદ્ધારક શ્રી આનંદસાગરસૂરિએ આ યુષ્ણિનું સંપાદન કયું છે અને એ “ શ્રી ઋષભદેવજી કેશરીમલજી શ્વેતાંબર સંસ્થા ” તરફથી રતલામથી ઈ. સ. ૧૯૨૮ માં પ્રસિદ્ધ કરાઈ છે. એમાં શક-સંવત્ ૫૦૦ નો ઉલ્લેખ છે.^૧ આને આગમોદ્ધારકે ગ્રંથકારે દર્શાવેલો રચના-કાલ ગણ્યો નથી એમ એમણે આ મુદ્રિત યૂષ્ણિની આ વૃત્તિના પ્રારંભમાં કરેલા નિમ્નલિખિત ઉલ્લેખ ઉપરથી જાણી શકાય છે:-

“ નન્દીચૂર્ણિકાલસ્તુ લેખકાદિલિખિત્ત્વમ્
ન વિશ્વાસાર્હઃ, ન સ ગ્રન્થમધ્યે ગ્રન્થકૃત્ત્વમ્
ઈતિ ન વાઘઃ ઇતિ જ્ઞાપયત્યાનન્દસાગરઃ ”

આ સંબંધમાં “ અક્ષરક ગ્રન્થત્રયમ્ ” ના હિંદી પ્રાસ્તાવિકા(પૃ. ૪-૫)માં જનવિજયજીએ ટિપ્પણરૂપે પોતાનું વક્તવ્ય હિંદીમાં રજૂ કર્યું છે. તેમ કરતી વેળા એમણે કહ્યું છે કે કોઈ વિદ્વાન, નંદીની યૂષ્ણિના અંતમાં રચનાસમયને અંગે જે પંક્તિ છે તેને પ્રક્ષિપ્ત માને છે અને એનો અપલાપ

કરે છે એટલું જ નહિ પણ પોતે છપાવેલા ગ્રંથમાંથી એટલા વાક્યાંશને રવેચ્છાપૂર્વક કાઢી નાંખવા સુધીનો અધિકાર રાખે છે અને કોઈ પણ પ્રમાણ દર્શાવ્યા વિના એમ કહેવા ઇચ્છે છે કે કોઈ કોઈ પ્રતિમાં આ પાઠ મળતો નથી અને એથી એ પ્રક્ષિપ્ત છે. નંદીની યૂષ્ણિ જે છપાઈ છે તેમાં આમ જ કારણ છે.

આ મતલબનો ઉલ્લેખ કરી એમણે આગમોદ્ધારકને અંગે એવો સંદેહ ઉઠાવ્યો છે કે એમણે સાક્ષિપ્રાય નંદીયૂષ્ણિના એ ઉલ્લેખનો નાશ કરવાનો પ્રયત્ન કર્યો છે અને તેમ કરીને આપણા એક મહાન પૂર્વાચાર્યની કૃતિના અને સાથે સાથે એક સાર્વજનિક ઐતિહાસિક તથ્યનો અપલાપ કરવાનો નિન્દ્ય અપરાધ કર્યો છે.

આ બાબત મેં આઠેક વર્ષો પૂર્વે આગમોદ્ધારકનું સાદર લક્ષ્ય ખેંચતાં એમણે મને કહ્યું હતું કે આ સંદેહના નિરસન માટે મેં કામમાં લીધેલી હાથપોથી મારે રજૂ કરવી જોઈએ, પણ એ હાથપોથી નાની છે અને એ કોઈ અન્ય હાથપોથીમાં મૂકાઈ જવાથી કોઈને અપાયા યાદ એમની તરફથી એ પાછી નહિ મળનાથી, હું એ તમને બતાવી શકતો નથી. બાકી એ હાથપોથી મેળવવા મારે. આજે વર્ષોથી પ્રયાસ ચાલુ છે. વિશેષમાં હરિભદ્રસૂરિના સમય માટે પણ હું અન્ય સાધનો વિચારું છું.^૨

આ પરિસ્થિતિમાં નંદીની જનદાસગણિકૃત યુષ્ણિની હાથપોથીઓ જેમની જેમની પાસે એક ચા બીજા કારણથી હોય તેમને મારી સચિત્તવ્ય વિગતિ છે કે તેમની પાસે આગમોદ્ધારકે કામમાં લીધેલી હાથપોથી હોય તો તે વાત વિના વિલંબે જાહેર કરવી, જેથી આ સૂરિવંશના કાર્યને અંગે

૨ આથી જણાશે કે હરિભદ્રસૂરિના સમય પરત્વેનું પોતાનું મંતવ્ય ગમે તેમ કરીને સિદ્ધ કરવા આગમોદ્ધારક ઇચ્છતા ન હતા.

૧ “ સકરાજતો પંચસુ વર્ષશતેષુ નંદ્યધ્યયનચૂર્ણી સમાપ્તા ઇતિ ”

૧૫૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

જે સંદેહ જિનવિજયજીએ દર્શાવ્યો છે તે દૂર થાય. વિશેષમાં રચનાસમય તરીકે એ હાથપોથીમાં શો ઉલ્લેખ છે તે પણ જણાવવું. વળી આ લેખમાં અગ્રસ્થાન ભોગવતી જે ગાથાનો હવે પછી હું નિર્દેશ કરવા ઇચ્છું છું તે પણ હાથપોથીમાં જેવી હોય તેવી રજૂ કરવી. જેથી એ ગાથાના અર્થ વિષે છેવટનો નિર્ણય થઈ શકે. સાથે સાથે ચુલ્લિણના કર્તાના નામને લગતું જે પદ લગભગ અંતમાં જોવાય છે તે પણ દર્શાવવું જેથી એ પદનો અર્થ અરાયર નક્કી થઈ શકે.

આગમ-પુરુષનાં અવયવો—નંદીની મુદ્રિત ચુલ્લિ (પત્ર ૪૭)માં આગમ-પુરુષ વિષે નિમ્ન-લિખિત ગાથા છે:—

**“પાદયુગં જંઘોરૂ ગાતદુપગં ચ દો ય બાહુ તા ।
ગીવા સિરં ચ પુરિસો વારસઅંગો
સુતવિસિદ્ધો ॥”**

આના પછીની પંક્તિમાં ‘સુતપુરિસ’ એવો શબ્દયુગ્મ છે. ઉપયુક્ત ગાથાનો અર્થ હું દર્શાવું તે પૂર્વે નંદીની હારિભદ્રીય વૃત્તિ (પત્ર ૯૦)માં આ ગાથા કંઈક પાંદેલેપૂર્વક નજરે પડે છે તે હું નોંધું છું:—

**“પાદયુગં ૨ જંઘો ૨ રૂ ૨ ગાતદુયગં ચ ૨
દો ય બાહુઓ ૨ ।
ગીવા ૧ સિરં ચ ૧ પુરિસો વારસઅંગો
સુયવિસિદ્ધો ॥”**

અર્થ—દૃષ્ટિએ તો આ ગાથા ઉપયુક્ત ગાથા સાથે સર્વાંશે મળે છે. આ ગાથા સમભાવભાવી હારિભદ્રસૂરિએ અવતરણરૂપે રજૂ કરી હોય એમ લાગે છે. જો એમ જ હોય તો એમણે આ ગાથા ઉપયુક્ત ચુલ્લિમાંથી ઉદ્ધૃત કરી છે કે અન્ય કોઈ કૃતિમાંથી તેનો નિર્ણય કરવો બાકી રહે છે. બાકી સામાન્ય રીતે એમ મનાય કે ચુલ્લિમાંથી આ ગાથા રજૂ કરાઈ છે.

બાખ્યાવિશારદ મહાયગિરિસૂરિએ ઉપયુક્ત ચુલ્લિ તેમજ હારિભદ્રીય વૃત્તિનો ઉપયોગ કરીને નંદી ઉપર

વૃત્તિ રચી છે. એમાં (પત્ર ૧૨૦૩આમાં) એમણે અવતરણ તરીકે નિમ્નલિખિત ગાથા આપી છે:—

**“પાયદુગં જંઘોરૂ ગાયદુગદ્ધં તુ દો વ બાહુ ય ।
ગીવાસિરં ચ પુરિસો વારસઅંગો સુપવિસિદ્ધો ॥”**

આ ગાથા આપવા પૂર્વે મહાયગિરિસૂરિએ આ ૨૦૩આ પત્રમાં કહ્યું છે કે પુરુષનાં બાર અંગ હોય છે. જેમ કે બે ચરણ, બે જંઘા, બે સાથળ (જંઘ), બે ગાત્રાર્થ, બે બાહુ (હાથ), ડોક અને મરતક એ પ્રમાણે શ્રુતરૂપ પરમ પુરુષનાં આયાર વગેરે બાર અંગો ક્રમપૂર્વક જાણવાં.

ચુલ્લિ અને હારિભદ્રીય વૃત્તિમાંથી જે ગાથા ઉપર મેં આપી છે તેનો અર્થ એ છે કે—બે ચરણ, બે જંઘા, બે જંઘ, બે ગાત્ર, બે બાહુ, ડોક અને મરતક એ બાર અંગવાળો શ્રુતવિશિષ્ટ પુરુષ છે અર્થાત્ આગમ-પુરુષનાં બે ચરણ ઇત્યાદિ બાર અંગો તરીકે આયાર, સૂયગદ એમ દ્વિઠિવાય સુધીનાં બાર અંગો સમજવાનાં છે.

મહાયગિરિસૂરિકૃત વૃત્તિમાંના અવતરણનો પણ આ અર્થ છે. ફેર એ છે કે અહીં બે ગાત્રને બદલે બે ગાત્રાર્થનો ઉલ્લેખ છે. આ ગાત્રાર્થથી શું સમજવું તે વિષે મહાયગિરિસૂરિએ કશું કહ્યું નથી—એવી હકીકત ‘ગાત્ર’ માટે પણ જોવાય છે. આ સંબંધમાં વિ. સં. ૧૮૮૨ માં એટલે કે આજથી ૧૨૯ વર્ષ પૂર્વે લખાયેલા એક પાનામાં નીચે મુજબ ઉલ્લેખ છે એમ શ્રીઆગમપુરુષનું રહસ્ય (પરિશિષ્ટ ૫, પૃ. ૬૪)માં નિર્દેશ છે:—

“ગાય દોય=પીઠ, પેદુ, ઉપાસગ, અંતગદ”

આથી બે ગાત્ર એટલે શરીરના પાછલા ભાગે આવેલી ‘પીઠ’ અને શરીરના આગલા ભાગમાં નાભિની નીચે આવેલું ‘પેદુ’ એમ બે અંગ સમજવાં એમ ફલિત થાય છે. ‘અરતર’ ગમ્છના જિનભક્તિસૂરિના શિષ્ય જિનલાભસૂરિએ વિ. સં.

૧ આ પત્રાંક આગમોદયસમિતિ તરફથી ઇ. સ. ૧૯૨૪ માં છપાયેલી આવૃત્તિ અનુસાર છે.

આગમ પુરુષ : સમય, અવયવો અને પ્રતિકૃતિ

૧૫૩

૧૮૩૩માં આત્મપ્રોધ યાને આત્મપ્રોધ રચ્યો છે. એની ટીકા રવોપદ્ય હોય એમ જણાય છે. આ ૧ આત્મપ્રોધના ત્રીજા પ્રકાશ(પદ્ય ૧૦૦)ની ટીકામાં નંદીની હારિભદ્રીય શૃતિમાંથી ઉપયુક્ત ૨ ગાથા નજરે પડે છે. એના રપષ્ટીકરણ તરીકે પત્ર ૨૬૩માં જે નીચે મુજબ લખાયું છે તેમાં “ ગાત્રાદિક ” નો અર્થ પીઠ અને પેટ કરાયો છે:—

“ પ્રવચનપુરુષસ્ય પાદયુગં તુ આચાર-
સૂત્રકૃતે અક્ષે, જઙ્ઘાદિકં સ્થાન-સમવાયૌ,
ઉરુદ્ધિકં ભગવતી-જ્ઞાતાધર્મકથાક્ષે, ગાત્રદિકં
પૃષ્ઠોદરરૂપં ઉપાસકાન્તકૃદશાક્ષે, બાહુદિકં
અનુચરોપપાતિકદશા પ્રશ્નવ્યાકરણં ચ, ગ્રીવા
વિપાકશ્રુતં શિરશ્ચ દૃષ્ટિવાદ ઇતિ । ”

આ પૂર્વેની કોઈ કૃતિમાં ગાત્રદિક કે ગાત્રાધં નો અર્થ અપાયો છે ખરો અને હોય તો એ શો છે ?

જૈનાચાર્ય શ્રીવિજયપદ્મસૂરિએ ૨૪૪ ગાથામાં—
આર્યામાં જમ્બુમરહટ્ટીમાં જમ્બુ-પવયણ-કિરણુ-
વલી રચી છે. એના ઉપર એમણે ગુજરાતીમાં રપષ્ટાર્થ
લખ્યો છે. આ પુસ્તકના મુખપૃષ્ઠ ઉપર પ્રવચન-
કિરણુવલી એવું નામ છે, પણ પ્રકાશન વર્ષનો

૧ આ ગ્રંથ રવોપદ્ય ટીકા સહિત મૂલયંદ હીરા-
ચંદ્ર ભગતે વિ. સં. ૧૯૯૭ માં છપાવ્યો છે.

૨ આત્મપ્રોધની ઉપયુક્ત આવૃત્તિમાં એ
નીચે મુજબ છપાઈ છે:—

“ પાદયુગં ૨ જંબો ૪ રૂ ૬ ગાયદુગદ્ધં તુ ૮ લો ય
બાહુ જ ૧૦ ।

ગીવા ૧૧ શિરં ૧૨ ચ પુરિસો બારલ્લંગો
સુઅવિસિદ્ધો ॥ ”

૩ ચરણ, જંબા, ઉરુ અને બાહુને અંગે દક્ષિણ
અને વામ એમ વિચારણા કરાઈ છે તો ગાત્રાધં
માટે તેમ કરાય તો કેમ ? વિશેષમાં કોઈએ જમ્બુ
ગાત્રાધં અને કાણું ગાત્રાધં એવો અર્થ કર્યો છે
ખરો ? આવશ્યકદિગ્ધપણુ આ દિશામાં પ્રકાશ પાડી
શકે તેમ છે ?

ઉલ્લેખ નથી. આ પુસ્તક આગમોત્તું દિગ્દર્શન
નામના મારા પુસ્તક ઉપરથી પ્રેરણા મેળવીને અને
એનો છૂટથી ઉપયોગ કરીને યોગ્ય છે એમ એમણે
મને ત્રણેક વાર કહ્યું છે. પૃ. ૨૩માં એમણે નીચે
મુજબ ઉલ્લેખ કર્યો છે:—

“ શ્રી ઉપાસક દશાંગસૂત્ર અને શ્રી અંતકૃદશાંગ-
સૂત્ર આ બે પીઠ ઉદરસ્થાને જણવાં ”

આમ વિધાન કરવા પૂર્વે પૃ. ૨૨ માં એમણે
આની ઉત્થાનિકા તરીકે એમ કહ્યું છે કે “ શ્રી નંદી-
સૂત્રની ચૂલ્કિ વગેરેમાં શ્રુતજ્ઞાન એટલે દ્વાદશાંગીને
પુરુષના અંગોની સાથે આ રીતે સરખાવી છે. ”

શ્રી વિજયપદ્મસૂરિએ કરેલા અર્થ કરતાં ભિન્ન
અર્થ આગમોદ્ધારકે, જૈનાચાર્ય શ્રી વિજયકરત્તર-
સૂરિએ તેમ જ અભયસાગરજી વગેરેએ સૂચવ્યો
છે, અને એ પ્રમાણે આગમ-પુરુષની પ્રકૃતિઓ પણ
કેટલેક સ્થળેથી આલેખાઈ છે.

આ તો આગમ-પુરુષને અંગેની ગાથા અને
એના અર્થની વાત થઈ, પરંતુ આગમ-પુરુષની જે
પ્રતિકૃતિઓ મળે છે તે જોતાં ૪૫ કે ૪૬ સુપ્રસિદ્ધ
આગમોની યોજનાનો વિચાર કરવો બાકી રહે છે.
આ દિશામાં લગભગ સવાસો વર્ષ ઉપર કોઈકે
પહેલ કરી છે એમ એ જાતનું ચિત્ર જોતાં જણાય
છે, આ ચિત્રની પ્રતિકૃતિ શ્રી આગમપુરુષોત્તું
રહસ્ય એ નામના પુસ્તકમાં છપાઈ છે. એમાં
દિગ્ધિવાય સિવાયનાં ૧૧ અંગો, ૧૨ ઉવંગો, ૬ છેય-
સુત, ૪ મૂલસુત, ૨ ચૂલિયાસુત અને ૧૦ પર્ધવણ્ય
એમ ૪૫ આગમોને સ્થાન અપાયું છે એમાં ૧૧
અંગોનાં નામ અને આગમ-પુરુષનાં એને લગતાં
સ્થાનોનાં-અવયવોનાં નામ અપાયાં છે. પણ આગમ-
પુરુષને લગતી ગાથા અપાઈ નથી.

આ ચિત્રનું જૂતું પાતુ મુનિશ્રી અભયસાગરજીને
વિ. સં. ૨૦૦૩ માં મળી આવ્યું હતું (અને ગયે

૪ આ ઉલ્લેખ આત્મપ્રોધને આભારી છે
એમ શ્રીવિજયપદ્મસૂરિએ મને તા. ૨૪-૩-૫૫ ને
રોજ અમદાવાદમાં કહ્યું હતું.

૧૫૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

વર્ષ એની પ્રતિકૃતિ છપાઇ છે), પરંતુ એ પૂર્વે વિ. સં. ૧૯૬૯ માં આગમોદ્ધારકે ટી બોર્ડ ઉપર આગમ-પુરુષનું આલેખન કરાવ્યું હતું. એની પ્રતિકૃતિ “ શ્રીઆગમપુરુષનું રહસ્ય ”માં અપાઇ છે. એ જોતાં એમાં આગમ-પુરુષનાં બાર અંગો તે તે સ્થળે વર્તુલ દ્વારા દર્શાવાયાં છે. જ્યારે મસ્તકની આસપાસ છ છેયસુત્તને સૂચન કરાયું છે. બાકીના આગમો માટે કોઇ વ્યવસ્થા કરાએલી જણાતી નથી. આગમપુરુષને લગતી ગાથા પણ આમાં નથી.

વિ. સં. ૨૦૦૫ માં અહીંના (સુરતના) આગમ મંદિરમાં જે આગમ-પુરુષને સ્થાન અપાયું છે તેની પ્રતિકૃતિ અત્યાર સુધીમાં ત્રણ પુસ્તકમાં છપાઇ છે: (૧) શ્રી આચારંગસૂત્ર, (૨) આનાં ઇસુધાસિન્ધુ (ભા. ૨) અને (૩) શ્રીઆગમપુરુષનું રહસ્ય આ પૈકી પ્રથમનાં એ પુસ્તકમાં મેં એ પ્રતિકૃતિનો પરિચય આપ્યો છે. એ પ્રતિકૃતિ વિ. સં. ૧૯૯૯ ની પ્રતિકૃતિ કરતાં અનેક રીતે ચડિયાતી છે, કેમકે એમાં આગમપુરુષને લગતી ગાથા છપાઇ છે; વળી ઉવંગોનું, ચરણ વગેરેમાં: દોરવાયેલાં વર્તુલોમાં રંગ પૂરી, સ્થાન દર્શાવાયું છે. ચાર મૂલ સુત્રમાં પિંડ-નિઙ્ળુત્તિનો (નહિ કે ઓધનિઙ્ળુત્તિનો) ઉલ્લેખ છે. વિશેષમાં ૪૬ (૧૨+૧૨+૪+૬+૨+૧૦) આગમોનાં નામો અપાયાં છે એમાં છેલ્લા ચાર ઉવંગ સિવાયના આગમોનાં નામ સંસ્કૃતમાં છે. આમ નામો એક જ ભાષામાં અપાયાં નથી. ખરી રીતે શાસ્ત્રીય દૃષ્ટિએ બધાં જ નામો એક જ ભાષામાં અને તે પણ અદ્ધમાગહી(સં. અર્ધમાગધી)માં આપવા જોઇતાં હતાં.

આ વાતને બાજુએ રાખીએ તો એમ કહી શકાય કે આ પ્રતિકૃતિ ઉપરથી ગ્રેરણા મેળવીને, એને સામે રાખીને આગમ-પુરુષની વિવિધ પ્રતિકૃતિઓ તૈયાર કરાવાઇ છે અને તેમ થતાં એનો બહોળો પ્રચાર થયો છે. આ દૃષ્ટિએ આગમ-પુરુષને મૂર્ત સ્વરૂપ અને તે પણ પ્રાયઃ યથાથ' સ્વરૂપ આપવાનો યશ્ન આગમોદ્ધારકને ફાળે જાય છે.

બાર અંગો અને બાર ઉવંગોની યોજના આગમ-પુરુષના દેહમાં-એનાં બાર અંગો-અવયવોને સ્થાને કરાઇ છે, જ્યારે બાકીના આગમોને આગમ-પુરુષના દેહની બહાર સ્થાન અપાયું છે. જેમકે છ છેયસુત્તને મસ્તકની આસપાસ આગમ-પુરુષના ભામંડળમાં, મૂલસૂત્રોને ચરણની નીચે, ચૂલિયાસુત્તને આગમ-પુરુષને જે કમળ ઉપર સ્થાન અપાયું છે તે કમળની પીઠિકામાં અને પદ્મણુગોને આગમ-પુરુષની ઊભી પ્રતિકૃતિની બંને બાજુએ. આગમોનાં નામ આગમ-પુરુષના દેહમાં ન દર્શાવતાં એની આસપાસ દર્શાવાયાં છે.

“ શ્રી આગમપુરુષનું રહસ્ય ” એ નામના પુસ્તકમાં આ પ્રતિકૃતિનું જ મુખ્યતથા અનુકરણ કરાયું છે. એમાં તમામ આગમોનાં નામ સંસ્કૃતમાં અપાયાં છે, કમળને અંગે એની નાલ રજૂ કરાઇ છે અને એમાં ત્રિપદીનો નીચે મુજબ ઉલ્લેખ કરાયો છે, એ આ પ્રતિકૃતિની વિશિષ્ટતા ગણાય:—

ઉપજેઈ વા, વિગમેઈ વા અને ધુવેઈ વા ।

અહીંની (સુરતની) “ શ્રી દેશાધિપોળ જૈન પેઢી ” તરફથી મારું પુસ્તક નામે પિસ્તાલીસ આગમો વિ. સં. ૨૦૧૦ માં દીપોત્સવી ઉપર પ્રકાશિત કરાયું છે. એમાં જૈનાચાર્ય શ્રી વિજય-કરતૂરસૂરિજીની દેખરેખ હેઠળ તૈયાર થયેલી આગમ-પુરુષની પ્રતિકૃતિ અપાઈ છે. એ આ પૂર્વે અન્યસ્થ કરાયેલી પ્રતિકૃતિઓ કરતાં કેટલીક બાબતમાં જુદી પડે છે. જેમકે (૧) અહીં તમામ આગમોનાં નામ અદ્ધમાગહીમાં અપાયાં છે અને એ આવકારદાયક પગલું ગણાય તેમ છે. (૨) સૂર્યનાં બાર કિરણો દર્શાવી, મધ્યનાં બેને છોડી દઈ બંને બાજુનાં પાંચ પાંચ કિરણોમાં એક એક પદ્મણુગો ઉલ્લેખ કરાયો છે. (૩) ૧૨ ઉવંગોનાં નામ તે તે અગના નામની સાથે સાથે અપાયાં છે. (૪) આગમ-પુરુષના જમણા ચરણથી માંડીને એના મસ્તક સુધી અંગો અને ઉવંગોનાં નામ પૈકી એકી અંકવાળાં નામો (જેમકે આચાર, ઓવવાઇય, ઠાણ, જીવાભિગમ)

આગમ પુરુષ : સમય, અવયવો અને પ્રતિકૃતિ

૧૫૫

અપાયાં છે, જ્યારે બેકી અંકવાળાં નામોની શરૂઆત આગમ-પુરુષના ડાબા ચરણથી કરાઈ છે. (૫) આગમ-પુરુષને લગતી ગાથા આગમ-પુરુષના ભામંડળને ફરતી રજૂ કરાઈ છે. (૬) જે કમળ ઉપર આગમ-પુરુષની સ્થાપના કરાઈ છે તેમાં 'ત્રિપદી' એવો આંધે ભારે ઉલ્લેખ છે.

અત્યાર સુધીમાં આગમ-પુરુષની પાંચ પ્રતિકૃતિઓ મન્યસ્થ થયેલી મારા જોવામાં આવી છે. ખીલ રીતે પણ પ્રતિકૃતિઓ તૈયાર કરાઈ છે અને કરાશે તો આગમ-પુરુષની પ્રતિકૃતિ તૈયાર કરતી વેળા શાસ્ત્રીયતા પ્રત્યે પૂરેપૂરું લક્ષ્ય અપાય અને સાથેસાથે કળાને પણ સમુચિત સ્થાન મળે તેમ થવું ધટે. આ સંબંધમાં અસારે તો થોડીક સૂચના કરવી બસ થશે:—

(૧) આગમ-પુરુષને અંગેની ગાથા તદ્દન શુદ્ધ અપાવી જોઈએ.

(૨) માત્રિકાના અર્થનો અંતિમ નિર્ણય કરી તે પ્રમાણે પ્રતિકૃતિ આલેખાવી જોઈએ.

(૩) આગમોનાં નામ અદ્દમાગહીમાં અપાવાં જોઈએ.

(૪) દસ પદ્મલુગ તરીકે જે આગમો અત્યારે ગણવાય છે તેનાં નામનો ક્રમ અને પ્રતિકૃતિમાં એવું સ્થાન એ ખાખત નક્કી થવી ધટે.

(૫) મૂલસુત તરીકે પિંડનિભ્યુત્તિનો ઉલ્લેખ કરવો કે ઓહનિભ્યુત્તિનો એ ખાખત પૂરેપૂરી વિચારાવી જોઈએ.

(૬) ત્રિપદી એવો આંધે ભારે ઉલ્લેખ ન કરતો એનાં ત્રણ પદો રજૂ થવાં જોઈએ.

(૭) અથર્વ-વેદમાં 'કાલ-પુરુષ' વિષે અને રાજશેખરકૃત કાવ્યમીમાંસામાં 'કાવ્ય-પુરુષ' વિષે વિચારણા કરાઈ છે, પણ એકેની પ્રતિકૃતિ આલેખાઈ હોય એમ જણાતું નથી. પરંતુ જેમ જૈન આગમો માટે આગમ-પુરુષની પ્રતિકૃતિ જોવાય છે તેમ અન્ય ધર્માવલંબીઓ તરફથી તેમના મૌલિક ધર્મ-ગ્રંથો માટે પુરુષ જેવી કોઈ કલ્પના કરાયેલી હોય અને એની કોઈ પ્રતિકૃતિ પ્રકાશિત થયેલી હોય તો આગમ-પુરુષની કલાત્મક રચના કરતી વેળા એ તરફ લક્ષ્ય અપાવું ધટે.

ખીજની બૂલો કાઢવી તે બહુ જ સહેલું કામ છે કે જે મૂખમાં મૂખમાં માણસ પણ કરી શકે છે; પરંતુ બૂલો ન કરવી તે ધણું જ કઠણ કામ છે કે જેને કહેવાતા વિદ્વાનો પણ કરી શકતા નથી અને ગોથાં ખાધા કરે છે. યાની પુરુષોને પણ બૂલ ન કરવા હંમેશાં અપ્રમાદી-સાવધાન રહેવું પડે છે; તો પછી વિષયાસક્ત પામર જીવોનું તો કહેવું જ શું? પોતાને માટે અથવા તો પરના માટે, સારું હોય કે નરસું હોય પણ જે કાર્ય કરે તે પહેલાં આટલું જરૂર યાદ રાખવું કે આ જે કાંઈ હું કરું છું તે મારા માટે જ છે પણ ખીજને માટે નથી. આ કાર્યના સારા અથવા તો નરસા પરિણામનો-ફળનો ભોગી હું જ છું, તેમાં ખીજને કોઈ પણ લેવાદેવા નથી.

શ્રી અંતરીક્ષ પાર્શ્વનાથ મહિમા છંદ

તીર્થ અંતરીક્ષપાર્શ્વનાથજી—કલિકાલમાં ધરતીથી અધર પ્રતિમાવાલું આ એક જ તીર્થ છે. તે તીર્થ દક્ષિણ અને મધ્યપ્રદેશનાં ૧૩૭ તીર્થોમાંનું એક તીર્થ છે. તે મધ્યપ્રદેશના આકોલા જિલ્લાના સિરપુર ગામે આવેલું છે. અને તે શ્રીઅંતરીક્ષપાર્શ્વનાથજીના નામથી પ્રસિદ્ધ છે.

(આ તીર્થ અંગે મુનિરાજ શ્રી જમ્બૂવિજયજીએ શ્રીઆત્માનંદ પ્રકાશમાં (આ પેપરમાં) તા. ૧૪-૪-૫૦ના અંકથી એક લેખમાલા શરૂ કરી તા. ૧૫-૨-૫૧ ના અંકે પૂરી કરી છે. તેમાં આ તીર્થ અંગે ઐતિહાસિક વાતો વગેરે વિસ્તારથી આપાયું છે. તેમાં શ્રી જિનપ્રભસુરિવિરચિત વિવિધતીર્થકલ્પ, કવિ શ્રી લાવણ્યસમચરચિત અંતરીક્ષજીનો છંદ, લાવણ્યગણિવિરચિત શ્રીઅંતરીક્ષપાર્શ્વનાથ સ્તોત્ર આદિ અનેક પ્રમાણો અને કાટના ચૂકાદા વગેરેના સારો સંગ્રહ કરી લેખ શ્રાવણાર્થે છે. તેથી લેખ ધણો લાંબો ને મનોહર થયો છે. અહીં એક વાત ખાસ નોંધવા જેવી છે કે— આગમોદ્ધારકશ્રીના સમયે આસીમમાં આવેલ કેસની ૧૫-૪-૫૧ ના અંકમાં માત્ર નોંધ જ લીધી છે.)

પ્રસ્તુત લેખમાં ઉપર જણાવેલી વાતોને સ્થાન ન આપતાં ફક્ત છંદ, તેમાં ગાયેલો મહિમા અને તેને લગતા પ્રસંગોનો પરિચય આપવાનો ઉદ્દેશ છે.

શ્રીઅંતરીક્ષજી—રાવણના સમયમાં વેલુ અને ગોખરથી બનાવી પૂજાને આશ્વાતના નિવારવા સરોવરમાં પધરાવેલ, મુખાદિ પ્રક્ષાલનથી નીરોગી થયેલા રાગદ્વારા પ્રગટ થયેલ, ગાડામાં લાવતાં પ્રમાદના પાપે અદ્ધર રહેલ, રાગના અભિમાનથી મંદિરમાં નહિ ખિરાજેલ, મલ્લધારી શ્રી અભયદેવ-સુરિની આરાધનાથી પદ્માવતીદેવીએ જણાવેલ સંધના બંધાવેલા મંદિરમાં સાત આંગલ અદ્ધર પ્રતિષ્ઠિત થયેલ, રક્ષાવિજયજીગણીનાં આખનાં પડલ ખોલી દર્શનથી પાવન કરેલ, તેમના જ ઉપદેશથી બંધાવેલા મોટા મંદિરમાં સં. ૧૭૧૫ ના ચૈત્ર સુદ ૬ ને રવિવારે પ્રવેશ કરી એક આંગલ અદ્ધર પ્રતિષ્ઠિત થયેલ ને કલિકાલે પણ અદ્ધર રહેલ શ્રીઅંતરીક્ષપાર્શ્વનાથજીના મહિમાને ગાનારો આ છંદ છે.

છંદ પ્રતિ પરિચય—આ છંદની પ્રત ત્રણ પાનાની અને ૫૦ પદ્યવાળી છે. તેના બે પાનાની બન્ને પુઠીમાં લખાણ છે. જ્યારે ત્રીજા પાનાની એક જ પુઠીમાં નવ લાઇન છે. એક એક પુઠીમાં સોલ સોલ લાઇન છે. એમ ૧૬×૪=૬૪+૮=૭૨ લાઇન છે. અને એક લાઇનમાં ૪૦ થી ૪૪ અક્ષરો છે, તેથી અન્યાય ૬૫ સ્લોક લગભગ થાય. છંદની ભાષા તો ગુજરાતી છે, પણ કર્તાએ છંદનું લાલિત્ય લાવવા સંસ્કૃતના સારા શબ્દોનો ઉપયોગ કર્યો છે.

પદ્યોનો માગ—આ છંદના પદ્યોમાં નીચે મુજબની જુદી જુદી ગેય પદ્ધતિઓ છે.

૧ થી ૫-દોહા

૬ થી ૯-છંદ

૧૦-૧૧-છંદગતિ

૧૨ થી ૧૬-ચાલ

૧૭ થી ૨૦-છંદગતિ ગીતા

૨૧ થી ૨૪-ચાલ

૨૫ થી ૩૦-છંદગતિ-દેશ નામ

૩૧-(અગ્રાત)

૩૨ થી ૩૫-છંદગતિ મરહટ્ટા ચાલ

૩૬-૩૭-દુહા

૩૮ થી ૪૨-છંદગતિ ૩૫ વર્ણન-અર્ધનારાય

૪૩ થી ૪૬-દુહા

૪૬ થી ૪૯-છંદગતિ અઢયલ પાડી

૫૦ -છંદગતિ દેશી

૧ કુલપાકમાં માણિક્યસ્વામી શ્રીઋષભદેવજી, ભદ્રાવતીમાં સ્વપ્નદેવ શ્રીકેશરિયાપાર્શ્વનાથજી અને સિરપુરમાં શ્રીઅંતરીક્ષપાર્શ્વનાથજી.

૨ આ જ લાવણ્યગણિનો રચેલો આ છંદ છે.

❀ (૧૫૬) ❀

શ્રી અંતરીક પાર્શ્વજિન છંદ

૧૫૭

છંદની મનોહરતા—પશોનું મનોહરપણું લાવવા માટે કર્તાએ દરેક દરેક પદમાં શબ્દાનુપ્રાસ અને અંત્યાનુપ્રાસ એટલા બધા ને એવા સુંદર મેલવ્યા છે કે ગાનારને ગાવામાં આનંદ આવે ને પ્રભુ-સેવાનો ભાવ વધે. તેમજ સાંભળનાર એક ચિત્તે તન્મયપણે સાંભળે. આવી જાતની રચના એ ગુજરાતી ભાષાના સારા કવિપણીની છાપ પાડે છે. છંદની જે મનોહરતા બતાવી છે તે પ્રભુના મહિમાને ભાવવાની તન્મયતા બતાવે છે.

મહિમા—આ છંદ કરતાં કર્તાએ શ્રીઅંતરીકપાર્શ્વનાથજીના પ્રાદુર્ભાવની વાત વર્ણવી નથી, પણ ઇતિહાસ જે મહિમાને કહે તે મહિમા ગાયો છે. સંસ્કૃતમાં પોતે રતોત્ર રમ્યું છે તે તો પડિતો માટે ઠીક, પણ મંદમતિવાદાના બોધના માટે તો કંઈક જોઈએ તે હેતુથી કરેલી આ રચના છે.

છંદકારે સરસ્વતી પાસે વરદાન માગી, પુરુષાદાનીય પાર્શ્વનાથ ભગવાનના ગુણ ગાવાની ઇતેજરી કરી, અત્યંત કૌતુક કરનાર, કલિકાલમાં પણ ધરતીને નહિ સ્પર્શનાર, સ્થંભ માફક સ્થિર રહેનાર જણાવીને પોતાની ઉપર ઉપકાર કરવાપણું—એમ શરૂઆતનાં પાંચ પદોથી કહ્યું છે. (પદ ૧-૫)

નિર્મલગુણ ઇતિનાશક, કર્મનાશક, ઋદ્ધિ સમૃદ્ધિ અને દેવઋદ્ધિ આદિ દાયકપણું ૬ થી ૮ માં વર્ણવી, ૯ મામાં પ્રગટ અવદાતવાળા શ્રીઅંતરીકપાર્શ્વનાથજીનું સિરપુરમાં વિદ્યમાનપણું બતાવ્યું છે અર્થાત્ કર્તા શ્રીઅંતરીકપાર્શ્વનાથજીના મહિમાને હવે ગાય છે. (૬-૮)

પ્રભુ પ્રગટ પ્રભાવી છે, પ્રભુના નામને લેનારનો મહિમા ધરણેન્દ્ર વધારે છે ને વિઘ્ન નિવારે છે. સેવકોની કોડાકોડી પ્રભુને સેવે છે. વળી પ્રભુના નામે આઠ મોટા ભયો દૂર જાય છે. એમ ૧૦ ને ૧૧ મામાં કહ્યું છે. (૧૦-૧૧)

મોટા જાઠ મયો—૧-ભયંકર રોગોનો ભય, ૨-જલનો ભય, ૩-અગ્નિનો ભય, ૪-સર્પનો ભય, ૫-ચોરનો ભય, ૬-કેશરીસિંહનો ભય, ૭-ગજનો ભય ને ૮-સેના(પરચક)નો ભય, આ ‘આઠ ભયો’ ભયરૂપે કેવા વિકરાલ છે. તે વર્ણવી પ્રભુના નામથી શું થાય? તે ૧૨ થી ૨૦માં યથાર્થ વર્ણવી બતાવ્યું છે. (૧૨-૨૦)

આંખના પડલ કાપે, ધરણેન્દ્ર રાજ પણ આપે, પદ્માવતી પરચો પૂરે, સંકટ ચૂરે, ને આપત્તિ નાશ પામે એમ ૨૧-૨૨ થી જણાવ્યું છે. ત્રણ ભુવનમાં મોટા દેવપણું ૨૩ મામાં કહ્યું છે. ૨૪ મામાં દેશના નામ કહેવાની વાત જણાવી, ૨૫ થી ૩૦ માં દેશોનાં નામો જણાવતાં ૮૭ દેશોનાં નામ જણાવી તે દેશો ‘તારા પ્રતાપે પ્રજાલ પ્રતાપે છે’ એમ જણાવ્યું છે. (૨૧-૩૦)

૩૧ મું કયા ગેયમાં જોડવું ને બરાબર સમજવું નથી, પણ ત્રણે ભુવનમાં તારો મહિમા પ્રગટ જ છે એમ જણાવ્યું છે. (૩૧)

મોક્ષ આપવાપણું, ઉપદ્રવ દરવાપણું, દીપાવવાપણું અને વાંછિત આપવાપણું ૩૨ મામાં વર્ણવ્યું છે. ૩૩ મામાં ભગવાન ઉપર તુલિ તુલિપણાને દેખાડ્યું છે. રાજઋદ્ધિ કેવી હોય તે વર્ણન કરી જણાવે છે કે તાહરા નામે તે પણ મલે છે. એમ ૩૪-૩૫ માં કહ્યું છે. (૩૨-૩૫)

ધર્મમાં ધન વાપરે તેનો જ અવતાર સાર ને લક્ષ્મી પણ તે જ સાર. વળી તમારું રૂપ જોવા કેટલા ભીષા છે! તે ૩૬-૩૭ માં કહ્યું છે. (૩૬-૩૭)

૩૮ થી ૪૨ માં ભગવાનના શરીરના તે તે અવયવોના રૂપનું વર્ણન કરતાં યથાર્થતા ધટાવી ને જણાવે છે કે જે ઉપમા છે તે તો નિરર્થક થાય છે. વળી કહે છે કે-દરિદ્રતાનાશક, અનાથના નાથ, કમઠના મદને ભાંગનાર ને કુમતિ કાપનાર ત્રણ જગતમાં જય પામો. (૩૮-૪૨)

૧૫૮

શ્રી:આત્માનાંદ પ્રકાશ

૪૩ થી ૪૫ માં ભાવવિજયજી મહારાજે પોતાનું જે સ્વરૂપ (નેત્રનું તેજ જવાપણું) હતું, તે જ સ્વરૂપને જાણે સાક્ષાત્કારરૂપે ન કહેતા હોય તેવા ચિતાર ખડો કર્યો છે. અર્થાત્ અન્નંદાર પોતે થાય છે. પડસો દૂર કરી આંખોએ દેખાડવાની માગણી કરે છે. પોતે ચક્રે થઈ ભગવાનને સ્પર્શ બનાવે છે. પોતે ચક્રારી બની ભગવાનને ચંદ્રમા બનાવે છે. વળી રાતે સ્વપ્નમાં ભગવાનના દર્શનની વાત જે જણાવી તે વાતને સાચી કરવાનું જણાવે છે. અને છેવટના (૪૬ મા) પદમાં તમારા દર્શનનું કેટલું ફળ છે તે વર્ણવી બતાવે છે. (૪૩-૪૬)

આ રીતે ‘ અંતરીક અંતરંગમિ ’ નો મહિમા ગાંધી ઉપસંહારની રીતિ લેતાં ફરીથી પણ દર્શનની ભાવનાને બતાવી તાહરા ગુણો ગાવાની તાકાદ નથી એમ કહે છે. આ તો મા-આપ પાસે જેવું તેવું બોલનાર બાલક, જેમ તેમ બોલે, પણ તે પ્રિય લાગે, તેમ પોતે બાલક અદ્ય મતિવાળા માટે આ રચના કરી છે એમ કહીને પોતાનું નામ કહેતાં ૪૭ થી ૪૯ પદો પૂરાં કર્યાં છે. (૪૭-૪૯)

કલ્પશ—કળશરૂપ છેલા પદમાં આનંદથી કરવાપણું, સાંભળનારને ચંદ્ર જેવી શીતળ વાણી જણાવી, વિજયદેવસૂરિ અને વિજયપ્રજ્ઞસૂરિનું ગણધારીપણું કહી, બન્નેની વિદ્યમાનતાથી બન્નેને પ્રભુત્વ કરી, પોતાનું અશરણને શરણ આપનાર શ્રી અંતરીક્ષ પાર્શ્વનાથને સ્તવવાપણું જણાવે છે. અને તે જ છેલા પદના છેલા ભાગમાં પોતાનું નામ જણાવતાં ‘ ભાવવિજય વાયક ’ મહારાજ જે વખતે શ્રી અંતરીક્ષ પાર્શ્વનાથની સ્તવના કરતાં પડસો ગયાં હતાં ને પ્રભુને દેખ્યા હતા તે વખતે ‘ જય જય ’ શબ્દનો પ્રયોગ કર્યો હતો તે જ શબ્દનો પ્રયોગ કરતાં આ છંદને સંપૂર્ણ કરે છે. (૫૦)

ભાવવિજયજી મહારાજની જે આંખોએ નહિ દેખાવાની વાત હતી તે જ વાત જાણે પોતે કહેવા ન માગતા હોય તેમ પદ ૨૧, ૨૩, ૩૩, ૪૩ ને ૪૭ માં બોલે છે.

કર્તા:—સાચો(સલપુર)ના રાજમલ ને મૂળી માતાના લાડીલા ભાનીરામ મટીને આચાર્ય શ્રી વિજયદેવસૂરિ પાસે દીક્ષા લેનાર, યોગોદ્ધન આદિની યોગ્યતાએ જોધપુરમાં ગણી બનનાર, આખૂની યાત્રા કરી ગુજરાતમાં આવતાં ગ્રીષ્મના તાપથી આંખો ગુમાવનાર, શ્રીવિજયદેવસૂરિએ બતાવેલ પદ્માવતી મંત્રની આરાધના કરી પદ્માવતીને સાક્ષાત્ કરનાર, તેના કહેવાથી સંઘ સાથે સિરપુર શ્રી અંતરીક્ષ-પાર્શ્વનાથજીના દર્શને આવનાર, દર્શન ન થાય ત્યાં સુધી અન્નજલ છોડનાર ને સ્તવન કરતાં આંખનાં પડલ તૂટતાં દર્શન કરનાર ‘ ભાવવિજયજી વાયક ’ આ છંદના કર્તા છે.

તેમણે જ નાના મંદિરના કારણે નવું મોટું મંદિર બંધાવરાવી પ્રભુની પ્રતિષ્ઠા કરાવી છે.

સ્તોત્રમાં ‘ ગણિ ’ શબ્દનો પ્રયોગ છે. જ્યારે આ છંદમાં ‘ વાયક ’ શબ્દનો પ્રયોગ છે.

છંદનાં પાનાં ધણાં જૂનાં લાગતાં નથી અને શુદ્ધિ સારી છે. છંદ જે રૂપે છે તે રૂપે જ ‘ પળિઝું ’ થી અંત ‘ શ્રેય ’ ॥ સુધી રાખ્યો છે. () આવા ચિહ્નોમાં મારું ઉમેરેલું છે. [] આવા ચિહ્નમાં છે તે નિરર્થક લાગે છે. આ બન્ને ચિહ્નો મારાં કરેલ છે.

આ છંદ બંધી શ્રીઅંતરીક્ષપાર્શ્વનાથના મહિમાને જાણી, આરાધનામાં તત્પર થઈ ભગ્યે ભવભયથી નિમુક્ત થઈ ‘ અભય ’ ને પ્રાપ્ત કરે.

“ એ રીતે શ્રીઅંતરીક્ષપાર્શ્વનાથનો તે આ છંદ સમાપ્ત થયો શ્રેય ॥ ”

વીર સં. ૨૪૮૦ વિ. સં ૨૦૧૦ }
વૈશાખ વદ ૧૧
દિગ્ગનઘાટ-(મધ્યપ્રદેશ)

આગમોદ્ધારકની ઉપસંપદાને પામેલ

મુનિ
કંચનવિજય

માવવિજયવાચકવિરચિત શ્રીઅંતરીકપાર્શ્વજિન છંદ ।

॥ ૧૦ ॥ ॐ શ્રીવીતરાગાય નમઃ ।^૧

દોહા

સારદમાત મયા કરિ, આપો અવિચલ વાણિ(ણી) ।
પુર(રિ)સાદાંણી પાસજિન, ગાહં ગુણમણિ સ્વાણી ॥ ૧ ॥
અદ્ભુત કૌતુક કલિયુગે, દીસેં એહ અદંભ ।
ધરતી અધર રહેં સદા, અંતરીક થિર થંભ ॥ ૨ ॥
મહિમા મહિમંડલ સબલ, દીપેં અનુપમ આજ ।
અવર દેવ સુતા સવે, જાગે તું જિનરાજ ॥ ૩ ॥
એક જીભ કરિ કીમ કહું, ગુણ અનંત ભગવંત ।
કોહ જીભ કરિ કે કહેં, તોહિ ન આવે અંત ॥ ૪ ॥
તું માતા તુંહિ જ પિતા, ભ્રાતા તુંહિ જ બંધુ ।
મન ધરિ મુજ ઉપર કરો, કરુણા કરુણાસિધૂ ॥ ૫ ॥

છંદ

કરી કરુણા કરુણારસ સાગર, ચરણકમલ પ્રણમેં નિત નાગર ।
નિરમલ ગુણમણિ સુણ વચરાગર, સુરગુરુ અધિક અછે મતિ આગર ॥ ૬ ॥
કામકુંભ જિમ કામ(મિ)ત દાયક, પદ પ્રણમેં સુરવર નર નાયક ।
મથિત સુદુર્મથ મનમથ સાયક, અષ્ટકર્મરિપુ દલ બલ ધાયક ॥ ૭ ॥
નવનિદ્ધ રિદ્ધ સિદ્ધિ તુજ નામેં, મનવંછિત સુખ સંપતિ પામેં ।
જે પ્રભુ પદપંકજ સિર નામેં, બહૂલા(લી) સુરમહિલા તસ કામેં ॥ ૮ ॥
બહૂલ વસેં વિવહારિ વ્રાતં, વર સિરપુર વસુધા વિશ્વ્યાતં ।
જિહાં રાજેં જિનવર જગતાતં, અંતરિક અનુભવ અવદાતં ॥ ૯ ॥

છંદ જાત(તિ)

અવદાત જેહનોં જગત્ર જાણેં, ગુણ વશાણેં સુરધણી,
પરસાદ પ્રભુનેં પ્રગટ પરભવ, પામિયો પ્રભુપદ ફળી ।

૧. અમે વિહાર કરી હિંગનધાટ આવ્યા હતા ત્યારબાદ પૂ પાં. ધર્મસાગરજીગણી મહારાજ વગેરે પશુ અત્રે પધાર્યા. ત્યારપછીથી અત્રેના ભંડારને તપાસતાં, તેના છૂટા પાનાંમાંથી આ છંદનાં ત્રણ પાનાં મારા મિત્ર મુનિરાજ શ્રી અમયસાગરજીને મળ્યાં હતાં.

१९०

श्री आत्मानंद प्रशुश

महिमा वधारें विघन वारें, करे शेवा अति घणी,
 तुम नाम लीनों रहे भीनों अवर देवह अवगणी ॥ १० ॥

नर नाथ कोडि हाथ जोडी, मान मोडी इम कहे,
 प्रभु नाम चरणें जिके सरणें, रहें तें परपद लहें ।
 वलि जेह उतकट विकट संकट, निपट नाव ते बली,
 भय आठ मोटा निपट खोटा, दूरथी जाये टली ॥ ११ ॥

चाल

जे रोग भयंकर दुष्ट भगंदर, दुष्ट खय न (?) खस खास,
 हरिखा अंतर्गत (ड)वलि मलज्वर, विषमज्वर जाइ नास ।
 दिसें अति माठा वलि व्रत चाठा, नाठा जाइ जेह,
 तुम दरसन सामी शिवगतिगामी, चामीकर सम देह ॥ १२ ॥

जलनिधि जलगजे(जे) प्रवहण भजे वजे वाय कुवाय,
 थरहर तिहां धुजे दरि(हरि)हर पुजे, कीजे बहुल उपाय ।
 मनमांहे कंपें हई हई जंपें, किणही किंपि न थाय,
 इण अवसर भावें प्रभुने ध्यावें, पावें ते सुख थाय ॥ १३ ॥

झंडफे तरुडाला पावक झाला, काला धुंण कलोल,
 उललता देखी जाइ उवेखी, पंखी पडय दंदोल ।
 पंथी जन न्हासें भरीया सासें, त्रासें धूजे तेह,
 तेणें ठामें प्रभुने नामें, कुशले पांमे घेह ॥ १४ ॥

फणनें आटोपें मणिधर कोपें, लोपे जे वली लीह,
 घसमसतो आवे देखीं धाव, लवकावें दोय जीह ।
 बीहें जण जातां देखि रातां, लोयण तस विकराल,
 कीचे गुणग्याने प्रभुने ध्यानें, अहि थाइं विसराल ॥ १५ ॥

पापे पग भरतां हिंडे फिरतां, करता अति उन्माद,
 घोटक जिम छूटें अति आकुटें, लूटें निपट निखाट(द) ।
 वनमां जे पडियां चोरे नडीयां, अडवडियां आधार,
 इण अवसर राखे कुण प्रभु पाखे, भाखे वचन उदार ॥ १६ ॥

छंद जाति गीता

मयमत्त मयंगल अतुल बलधर जास दरसण भज्जए,
 केसरीयसिंह अविद अनीहें मेह समबड गज्जए ।
 विकराल काल कराल कोपें सिंहनाद विमुक्कए,
 सुख धाम प्रभु तुम नाम लेतां तेह सिंह न दूक्कए ॥ १७ ॥
 गललाट करतो मद् झरतो कोप करतो धावए,
 भय रोस रातो अधिक मातो अति उजातो आवए ।
 घरहाट फोडें बंध तोडें मान मोडें विपतणू,
 तुम नाम ते गज अजा र्था(था)यें वसें आवे अतिघणू ॥ १८ ॥
 रणमांहि सूर भडें पूरा लोह चूरा चूरए,
 गजकुंभ भेदें सीस छेदें वहें लोहित पूरए ।
 दल देखि कंपे दीन जंपें करें प्रबल पुकारए,
 तुम स्वामि नामे तिणें ठामें वरें जय जयकारए ॥ १९ ॥
 भय आठ मोटा निपट खोटा [दुष्ट खोटा] जेम रोटा चूरीइं,
 अश्वसेन धोटा तुझ प्रसादें मनमनोरथ पूरीइं ।
 महिमांहि महिमा वधें दिन दिन चंदनें सूरज समो,
 जस जाप करतां ध्यान धरतां पार्श्वजिनवर ते नमो ॥ २० ॥

चाल

छाया पडलं बालय वि कापें, आंख्यां तेज अधिक बलि आपें ।
 पन्नगपति प्रभुनें परतापें, अविचल राज काज थिर थापें ॥ २१ ॥
 पद्मावती परचो बहू पूरे, प्रभु प्रासाद संकट सवि चूरें ।
 अलवत अलगी जाइं दूरे, लखमी घर आवे भरपूरें ॥ २२ ॥
 महिमंडल मोटो तुं देवह, चौसठ इंद करे तुज सेवह ।
 त्रिभुवन ताहरूं तेज बिराजें, जस परताप जगत्रमें गाजें ॥ २३ ॥
 केता देस कहुं बलि नामें, प्रभुनी कीरत जिन जिन ठामें ।
 पुर पट्टण संवाहण गामें, सुणतां नाम भविक सुख पामें ॥ २४ ॥

छंद जाति द(दे)श नाम

अंग वंग किलंग मरुधर मालवो मरहट्टए,
 मीर नें हम्मीर हव्वस सवालाख सोरठ(ड)ए ।

१६२

श्री आर्याभारत प्रकाश

कामरु कुंदण दमण देशें जपें तोरो जापए,
 इण देश अविचल प्रबल प्रतपें पास प्रगट प्रतापए ॥ २५ ॥
 लाटने कर्णाट कन्नड मेदपाट मेवातए,
 बलि नाट घाट वैराट वागड वछ कछ कुसातए ।
 स तिलंग गंग फिरंग देशें जपें तोरो जापए, इण देश० ॥ २६ ॥
 बलि उड तोड सुगोड द्राविड चोट नट महाभोटए,
 पंचाल नैं बंगाल बंग ससवर बबबर कोटए ।
 मुलतान मागध मगधदेशें जपें तोरो जापए, इण देश० ॥ २७ ॥
 नमिआड लाड कुणाल कोसल बहुल जंगल जाणियें,
 खुरसाण रोम अइराक आरब तुरक बात बखाणियें ।
 कुरु अच्छ मच्छ विदेह देशें जपें तोरो जापए, इण देश० ॥ २८ ॥
 कासीय केरल अने केकड़ सूरसेन संडिलझए,
 गंधार गुज्जर गाडणें वडीयार गुंड विदर्भए ।
 कणवीर नैं सोविर देशे जपें तोरो जापए, इण देश० ॥ २९ ॥
 नेपाल नाहल अमल कुंतल अजल कज्जल देशए,
 प्रतकाल चिल्ल मलय सिंहजी सिंधू देश विशेषए ।
 खस खान चीन सिलाण देशे जपें तोरो जापए, इण देश० ॥ ३० ॥
 प्रतपें प्रबल प्रताप तात संताप निवारण,
 दश दिस देश विदेश भ्रमति भविक जण सुख कारण,
 रोग स्तेग सवि टलें मिलें मनवंचित भोगह ।
 दोहग दुःख दरिद्र दूर सवि टले विजोगह,
 स्वर्ग मृत्यु पातालमें त्रिहुं भवन प्रगटों सदा;
 पार्श्वनाथ प्रताप तुझ आपें अविचल संपदा ॥ ३१ ॥

छंद जाति-मरहटा चालि

अविचल पद आपें थिरकरि थापे जगव्यापक जिनराज,
 उपद्रव सवि जाइं सुरगुण गाइं वसि थाइं जिनराज ।
 दीपें परं दीपें रिपुनें जीपें दीपें जिम दिनराज,
 पदपंकज पूजें प्रमुना रिजें सीझें वंचित काज ॥ ३२ ॥

श्री अंतरीक्ष पार्थिविन छंद

१६३

तुं छे मुज नायक हुं तुज पायक लायक तुज समान,
 कुण छे जगमाहें सोहें बाहें राखें आप समान ।
 तुंहिज ते दीसैं विसवाविसैं होयहुं हीसैं देव,
 देखुं हुं नयणें जंपु वयणें निरमल गुण तुम देव ॥ ३३ ॥

सिधूर सुंढाला मद्मतवाला हुंढाला दरबार,
 झलें मनिगमतां रंगें र(म)ता लच्छालंता वार ।
 तुरकी तेजाला आगल पाला झुंझाला तरवार,
 झालिने दौडें होडा होडे जोडें बहू परिवार ॥ ३४ ॥

हयवर पाखरिया रथ जोतरिया घुघरता घमकार,
 सोवन चीतरीया नेजा धरिया परवरिया असवार ।
 गज बैठा चालें रिपुमन सालें मालें लखमी सार,
 एहवि रिद्धिपामें प्रभुने नामें सफल करे अवतार ॥ ३५ ॥

दोहा

अवतार सार संसारमांहि, तेह तणो जांणीयें ।
 धन कमाइं धरमथानक, जिणें लखमी मांणिइं ॥ ३६ ॥

सुंदर रूप सुहामणू, श्रवण सूंणी नरनारि ।
 कोडि कर जोडि रहें, दरसननें दरबार ॥ ३७ ॥

छंद जाति-रूपवर्णन-अर्द्धनाराच

प्रीयंगुवन्न निल तन्न देखि मन मोहए, सुनूर सुरनूरथै अधिक जोति सोहए ।
 अमंद चंद वृंदथै कला पर दिप्पए, सुरिंद कोटि कोटिथै जिणंद जोर जीप्पए ॥ ३८ ॥

अमूल फूल बाण केकबाण तो न लगए, दुजोध क्रोध जोध वैर मान छोडि भगए ।
 अदिन तुं सुदीनबंधु देहि मुख मगए, सरण्य जाण सामीके चरण्यकु विलगए ॥ ३९ ॥

सुजोति मोति जोतिथै सुदंत पंति दिप्पए, गुलाल लाल उष्ट्र(ष्ठ) थै प्रवाल माल छिप्पए ।
 सुवास सास वासथै कपूर पूर भजए, व(प) लंब लंब बाहूथै मृणाल नाल लज्जए ॥ ४० ॥

अनूप रूप देखतै जिणंदचंद पासए, पदारव्यं(विंद) व्यं(वं)दथै कुपाप व्याप नासए ।
 दरिद्रपुर चूरकें [पपुरकै] प्रपुर मोरि आसए, अनाथ नाथ देह हाथ कर सनाथ दासए ॥ ४१ ॥

कमठ हठ गंजनो कुकर्म मर्म भंजनो, जगज्जनाति रंजनो मदद्रुम प्रभंजयो ।
 कुमति मति मंजनो नयन्न युग्म खंजनो, जगत्रए अगंजनो सो जयों पार्श्व निरंजनो ॥ ४२ ॥

दुहा

पास एह निज दासनी, अवधारो अरदास ।
 नयणें देखाडी दरिस, पूरो पूरण आस ॥ ४३ ॥
 चकव चाहें चित्तसुं, दिनकर दरसण देव ।
 चतुर चकोरि चंद जिम, हुं चाहुं नितमेव ॥ ४४ ॥
 निरसभर सूता निंद में, दीठुं दरसीण आज ।
 परतिक देखाडी दरिस, सफल करो मुज काज ॥ ४५ ॥
 तुम्ह दरसण सुखसंपदा तुम दर(स)ण नवनिद्ध ।
 तुम्ह दरसणथी पांमियें, सफल मनोरथ सिद्ध ॥ ४६ ॥

छंद जाति-अडयल पाघडी

अंतरीकप्रभु अंतरजामी, दीजे दरसण शिवगतिगामी ।
 गुण केता कहियें तुम स्वांमि, कहतां सरसति पार न पांमि ॥ ४७ ॥
 कीधी छंद मंद मति सारु, हितकर चित्तमें धरजो बारु ।
 बालक जदवा तदवा बोले, माताने मन अमृत तोलें ॥ ४८ ॥
 कीयों कवित चितने उलासैं, सांभलतां सवि आपद नासैं ।
 संपद सघली आवें पासैं, 'भावविजय' भगतेँ हम भासैं ॥ ४९ ॥

छंद जाति-देशी

कीयों छंद आणंद वृंद मनमांहे आंणी, सांभलतां सुखकंद चंद जिम शीतल वांणी,
 श्रीविजयदेव गुरुराज आज तस गणधर गाजें, श्रीविजयप्रभनाम कांम समरूप विराजें ।
 गणधर दोय प्रणमी करी, थुण्यो पास असरण सरण,
 'भावविजयवाचक' भणें, जयो देव जयजय करण ॥ ५० ॥

इति श्रीअंतरीक पार्श्वजिन छंद समाप्तोऽयमिदम् श्रेय ॥

સભાના મેમ્બર થવાથી થતો અપૂર્વ લાભ.

શ. ૫૦૧) શ. પાંચસો એક આપનાર ગૃહસ્થ સભાના પેટ્રન થઈ શકે છે. તેમને છેલ્લા પાંચ વર્ષમાં પ્રગટ થયેલા ગુજરાતી પ્રકાશનો ભેટ તરીકે મળી શકે છે.

શ. ૧૦૧) પહેલા વર્ગના લાઘક મેમ્બર થનારને ચાલુ વર્ષના બધા ગુજરાતી પ્રકાશનો ભેટ મળી શકે છે અને અગાઉના વર્ષના પુસ્તકો પુરાંત હશે તે પેટ્રન તથા લાઘક મેમ્બરોને પોષ્ઠી કિંમતે મળી શકે છે.

શ. ૫૧) બીજા વર્ગના લાઘક મેમ્બર. તેમને પુસ્તકની જે કિંમત હશે તેમાંથી ત્રણ રૂપિયા કમી કરી બાકીની કિંમતે આ વરસના પુસ્તકો ભેટ મળી શકશે; પણ શ. ૫૦) વધુ ભરી પહેલા વર્ગમાં આવનારને પહેલા વર્ગને મળતો લાભ મળશે. બીજા વર્ગમાં જ રહેનારને ત્રણ રૂપિયાની કિંમતના ભેટ મળશે.

શ. ૧૦૧) ભરનાર પહેલા વર્ગના લાઘક મેમ્બરોને નીચેના સાત વર્ષોમાં જે પુસ્તકો ભેટ આપવામાં આવ્યા છે તે નીચે મુજબ છે.

સં. ૨૦૦૩માં	શ્રી સંઘપતિ ચરિત્ર—(સચિત્ર)	કિં. શ. ૬-૮-૦
	શ્રી મહાવીર ભગવાનનાં યુગની મહાદેવીઓ	” ” ૩-૮-૦
સં. ૨૦૦૪માં	શ્રી વસુદેવ હિંડી ભાષાંતર	” ” ૧૫-૦-૦
	શ્રી શાંતિનાથ પ્રભુ ચરિત્ર (સચિત્ર)	” ” ૭-૮-૦
સં. ૨૦૦૫માં	શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુ ચરિત્ર (સચિત્ર)	” ” ૧૩-૦-૦
સં. ૨૦૦૬માં	શ્રી દમયંતી ચરિત્ર (સચિત્ર)	” ” ૬-૮-૦
	જ્ઞાન પ્રદીપ ભાગ ૨	” ” ૪-૦-૦
	આદર્શ સ્ત્રી રત્નો ભાગ ૨	” ” ૨-૦-૦
સં. ૨૦૦૭ } ” ૨૦૦૮ }	શ્રી કથારત્નકોષ ભાષાંતર ગુજરાતી ભાગ ૧	” ” ૧૦-૦-૦
	શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર (સચિત્ર)	” ” ૬-૦-૦
	શ્રી અનેકાન્તવાદ (ગુજરાતી)	” ” ૧-૦-૦
	ભક્તિ ભાવના નૂતન સ્તવનાવળી	” ” ૦-૮-૦
સં. ૨૦૦૯માં	શ્રી શ્રેયાંસનાથ ચરિત્ર-સચિત્ર	” ” ૭-૮-૦
	જ્ઞાન-પ્રદીપ ભાગ ત્રીજો	” ” ૨-૦-૦
	નમસ્કાર મહામંત્ર	” ” ૧-૦-૦
		શ. ૮૬-૦-૦

હવે આપવાના ભેટના પુસ્તકો નવા તૈયાર થશે ત્યાં સુધી નવા થનાર લાઘક મેમ્બરને ઉપરોક્ત સં. ૨૦૦૬ ના ભેટના પુસ્તકો ભેટ મળશે. ૨૦૧૦-૨૦૧૧ ના ભેટ પુસ્તકો માટે શ્રી કથારત્નકોષ ભાગ બીજો તૈયાર થાય છે.

પહેલા વર્ગના લાઘક મેમ્બરની શી શ. ૧૦૧) ભરેથી શ. ૧૩) નું શ્રી પાર્શ્વનાથ ચરિત્ર શ. ૭) વધુ ભરેથી આપવામાં આવશે. માટે પ્રથમ વર્ગના લાઘક મેમ્બર યદ્ય મળતા ભેટના પુસ્તકોનો લાભ મેળવે. જૈન બંધુઓ અને બહેનોને પેટ્રન અને લાઘક મેમ્બર થઈ નવા નવા સુંદર ગ્રંથો ભેટ મેળવવા નમ્ર સૂચના છે.

આવન વરસથી પ્રગટ થતું આત્માનંદ પ્રકાશ માસિક દર માસે જાહેર સુધી ભેટ મળશે. મેમ્બર થવામાં જોડેલા વિલંબ થશે તેટલા વરસના ભેટના પુસ્તકો ગુમાવવાના રહેશે; અત્યારસુધીમાં આશરે ૭૦૦ સંખ્યા લાઘક મેમ્બરોની થઈ છે.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર

Reg. No. B. 314

અનુભવે ચિંતક સમજે કે સુખ દેખાય છે ત્યાં સુખ નથી. સુખ નથી રામામાં કે નથી રામામાં; નથી બાગમાં કે નથી બંગલામાં; નથી પુત્રમાં કે નથી પરિવારમાં; નથી સમમતાં દ્રશ્યો નિહાળવામાં કે નથી મનમતી વસ્તુઓ આરોગવામાં. સુખ છે સંયમ અને સમભાવમાં; વિરાગ અને ત્યાગમાં; સુખ છે આત્મામાં.

માટે જ સુખ મળે આત્મ લક્ષ્યે. જ્યાં પરતું લક્ષ્ય ત્યાં પાપ. પાપ દુઃખનું કારણ અને પાપનું કારણ અશુભ આશ્રવ. અશુભ કર્મને આવવાના દ્વારનું નામ છે અશુભ આશ્રવ.

x

x

x

પ્રગતિચાંદ્ર અશુભ પુદ્ગલોને ઉપાર્જિતો અટકે. ઇન્દ્રિયોની સેવા, કપાયની અધીનતા, અવ્રતની આચરણા, મન, વાણી અને દેહનું છૂટાપણું વગેરેથી અશુભ કર્મપુદ્ગલોનું આત્મા પાસે આગમન થાય છે. હિંસા અને અસત્ય, ચોરી અને અપ્રજ્ઞ, પરિગ્રહ અને મમત્વ અશુભ પુદ્ગલોને વેગપૂર્વક ખેંચી લાવે છે. રાગ અને દ્વેષ, માન અને રીસ, માયા અને વાસના જ્યાં હોય ત્યાં અશુભ કર્મપુદ્ગલો દોડ્યા આવે. જ્યાં મન ભટકે અને વાણી સ્વચ્છંદી બને, જ્યાં દેહને છૂટો મૂકાય અને ઇન્દ્રિયોને મોકળી રખાય ત્યાં અશુભ કર્મો વિતા આમંત્રણે આવે.

અશુભ કર્મપુદ્ગલોને આવવાના ઉપરોક્ત માર્ગોનું નામ છે અશુભ આશ્રવ. સુખની અભિલાષા સેવનારે એ માર્ગોને બંધ કરવાં જ રહ્યાં.

(શ્રી ન. અ. ક્યાસો : વિજયમસ્થાન પૃ. ૧૧૧-૨)

મુદ્રક : શાહ સુભાષચંદ્ર શસ્ત્રકાર્ધ-શ્રી મહોદય પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ, દાણાપીઠ-ભાવનગર.